

ภาคผนวก

ประวัติและผลงานของ พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต)

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) มีนามเดิมว่าประยุทธ์ อารยางกูร เกิดเมื่อวันพฤหัสบดี ที่ 12 มกราคม 2481 ณ ตลาดศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี เป็นบุตรของนายสำราญ และนางซุณี อารยางกูร ในวัยเยาว์จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนประชาบาลชัยศรีพระราชราษฎร์ เมื่อปี 2490 จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ณ โรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคาราม อ. สัมพันธวงศ์ จ.พระนคร จนจบการศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2493

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2494 ได้บรรพชา ณ วัดบ้านกร่าง อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี สำเร็จนักษัตรและเปรียญธรรม 9 ประโยค ขณะที่ยังเป็นสามเณร จึงได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อุปสมบทในฐานนาคหลวง ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เมื่อ วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2504

ในปี พ.ศ. 2505 ท่านสอบได้ปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 1 จากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสอบได้วิชาครู พ.ม. เมื่อปี พ.ศ. 2506 ซึ่งขณะนั้นท่านก็ยังได้เป็นอาจารย์และผู้บริหารการศึกษาอยู่ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยด้วยในระหว่างปี พ.ศ. 2507-2517 ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นรองเลขาธิการ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในช่วงที่ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ท่านได้สร้างความก้าวหน้าให้แก่มหาวิทยาลัยทั้งในด้านบริหารและวิชาการอย่างมาก

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) เป็นสงฆ์ที่ทำคุณประโยชน์ต่อวงการวิชาการ พระพุทธศาสนาอย่างหาที่เปรียบได้ยาก ท่านเป็นพระภิกษุที่ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะอันเป็นที่ประจักษ์ชัดจนได้รับการยกย่องกล่าวถึงในฐานะนักปราชญ์ของไทยในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เล็งเห็นความสามารถของท่านจึงได้อนุมัติปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์เพื่อประกาศเกียรติคุณของท่าน ถึง 7 แห่ง คือ

1. ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อปี

2. ปรินญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาปรัชญา) จากมหาวิทยาลัยธรรม-
ศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2529
3. ปรินญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาหลักสูตรและการสอน) จาก
มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. 2530
4. ปรินญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ศึกษาศาสตร์-การสอน) จาก
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2530
5. ปรินญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
พ.ศ. 2531
6. ปรินญาศิลปศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาภาษาศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยมหิดล
เมื่อปี พ.ศ. 2532
7. ปรินญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาปรัชญาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปี พ.ศ. 2533
8. ปรินญาศึกษาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี เมื่อปี พ.ศ. 2537

นอกจากนี้ท่านยังได้รับพระราชทานโล่รางวัล มหิดลวราวุธธรรม เมื่อปี พ.ศ. 2532 และ
รางวัลกิตติคุณสัมพันธ์ สังข์เงิน สาขาเผยแผ่พระพุทธศาสนา ประจำปี 2533

งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) ปรากฏในหลาย
ลักษณะทั้งในด้านการสอน การบรรยาย การปาฐกถา การอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
และการแสดงธรรมเทศนา ท่านได้รับอาราธนาไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา ณ มหาวิทยาลัยชั้นนำใน
ต่างประเทศหลายครั้ง อาทิ University Museum, University of Pennsylvania ในปี
พ.ศ. 2515 Swarthmore College, Pennsylvania ในปี พ.ศ. 2519 และ Harvard University
ในปี พ.ศ. 2529 และเป็นพระสงฆ์ไทยที่ได้รับการระบุนำมาแสดงปาฐกถาในที่ประชุมนานาชาติ
ซึ่งจัดขึ้นภายในประเทศตามวาระสำคัญต่าง ๆ เช่นปาฐกถาในการประชุม The International
Conference on Higher Education and the Promotion of Peace เรื่อง Buddhism and
Peace ซึ่งจัดขึ้นที่โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2529 บรรยายในการประชุม
Buddhistic Knowledge Exchange Programme in Honour of His Majesty the King of

Thailand เรื่อง Identity of Buddhism ซึ่งจัดโดยองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พสล.) เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2530 ปาฐกถาในการประชุม The Sixth Asian Workshop on Child and Adolescent Development เรื่อง Influence of Western & Asian Thought on Human Culture Development เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2533 ได้รับนิมนต์ให้จัดทำสารบรรยายสำคัญเรื่อง A Buddhist Solution for the Twenty-first Century ในการประชุมสภาศาสนาโลก (Parliament of the World's Religions) ณ นครชิคาโก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2536

งานนิพนธ์ของพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต) ในลักษณะตำรา เอกสารทางวิชาการ และหนังสืออธิบายธรรมทั่ว ๆ ไป เป็นที่รู้จักแพร่หลายในวงวิชาการว่าเป็นงานที่ดีเยี่ยมตามมาตรฐานของงานวิชาการ มีความถูกต้องชัดเจนด้านภาษาและหลักวิชาการพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ท่านได้รับนิมนต์เป็นที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดลในการสร้างพระไตรปิฎก ฉบับคอมพิวเตอร์สำเร็จสมบูรณ์เป็นฉบับแรกของโลก ทำให้การศึกษาค้นคว้าหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็วและแม่นยำ

ในปัจจุบัน ชีวิตที่อุทิศต่อพระศาสนาของพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต) มีความสงบ เป็นสาระ กอปรด้วยปฏิบัติและจริยวัตรที่อ่อนน้อมถ่อมตน ให้ความสนใจและความสำคัญต่อพุทธศาสนิกชนทุกคนที่เข้าพบเสมอมา เป็นแบบอย่างของพระภิกษุที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณธรรมทั้งด้านกรรณและปัญญาอันเป็นคุณลักษณะสำคัญยิ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยคุณลักษณะพิเศษของท่านดังกล่าวมาจึงก่อให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนและส่งผลเชิดชูเกียรติคุณของสถาบันสงฆ์โดยรวม

ประวัติและผลงานของจอห์น สจ๊วต มิลล์

จอห์น สจ๊วต มิลล์ เป็นนักคิดสำคัญคนหนึ่งในคริสต์ศตวรรษที่ 19 จอห์น สจ๊วต มิลล์ เกิดเมื่อปีคริสต์ศักราช 1806 ที่กรุงลอนดอน บิดาชื่อ เจมส์ มิลล์ บิดาของจอห์น สจ๊วต มิลล์ เป็นทั้งนักปรัชญา นักเศรษฐศาสตร์ และนักประวัติศาสตร์ ในช่วงวัยเด็กจนกระทั่งถึงอายุประมาณ 16 ปี บิดาของเขาพยายาม อบรมและวางแผนการศึกษาให้เขา เพื่อสร้างให้เขาเป็นนักคิดที่ยิ่งใหญ่ กล่าวคือเมื่ออายุ 3 ปี เขาเริ่มเรียนภาษากรีกและเลขคณิต พออายุ 8 ปี บิดาก็เพิ่มภาษาละตินเข้ามา ในหลักสูตรการศึกษาของเขา เมื่อจอห์น สจ๊วต มิลล์อายุได้ 12 ปี เขาก็เริ่มอ่านตรรกวิทยาปรัชญา และทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ในระยะต่อมาจอห์น สจ๊วต มิลล์ก็ได้ศึกษาแนวคิดแบบประสบการณ์นิยม (Empiricism) ของนักคิดในสหราชอาณาจักร

ในปีคริสต์ศักราช 1823 ซึ่งเขามีอายุ 17 ปี เขาได้เข้าทำงานในบริษัทอินเดียตะวันออก (East India Company) และทำงานที่บริษัทนี้ถึง 35 ปี จอห์น สจ๊วต มิลล์ได้รับประสบการณ์การทำงานบริหารจากบริษัทนี้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้จอห์น สจ๊วต มิลล์มีผลงานเขียนเกี่ยวกับทฤษฎีทางสังคมของเขา ก่อนที่จอห์น สจ๊วต มิลล์จะเข้าทำงานกับบริษัทดังกล่าวได้หนึ่งปีเขาได้ก่อตั้งสมาคมประโยชน์นิยมขึ้น หลังจากเขาเกษียณอายุจากบริษัทดังกล่าวเขาก็ได้รับเลือกเข้าเป็นสมาชิกรัฐสภา

มิลล์อายุได้ 21 ปี เขาเกิดอาการหุดหู่หื้อแท้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงวิกฤตการณ์ทางอารมณ์ ชีวิตตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงช่วงนี้ เขาได้เรียนอย่างหนักและทำงานอย่างหนักจนทำให้เกิดอาการทางอารมณ์ดังกล่าว ในช่วงนี้เองที่จอห์น สจ๊วต มิลล์หันไปอ่านวรรณคดีโดยเฉพาะงานวรรณคดีของเวิร์ดสเวิร์ธ (Wordsworth) และทำให้จอห์น สจ๊วต มิลล์ได้พบว่าคุณค่าของคนที่ต้องการการปลุกฝังไม่แพ้การปลุกฝังทางปัญญา

ตอนจอห์น สจ๊วต มิลล์อายุได้ 25 ปี เขาได้รู้จักและสนิทสนมกับนางแฮร์เรียท เทเลอร์ (Mrs. Harriet Tatlor) และต่อมาก็ได้แต่งงานกัน นางเทเลอร์มีความรู้ดีและมีความคิดเป็นอิสระ ทำให้จอห์น สจ๊วต มิลล์มีความคิดเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเองไปด้วย นางเทเลอร์ถึงแก่กรรมถึงแก่กรรมในปีคริสต์ศักราช 1858 เมืองอาวีญอง (Avignon) ในประเทศฝรั่งเศส จอห์น สจ๊วต มิลล์ จึงไป ๆ มา ๆ ระหว่างลอนดอนกับอาวีญอง จนถึงแก่กรรมที่อาวีญองนั่นเอง

จอห์น สจ๊วต มิลล์เริ่มให้ความสนใจแนวความคิดประโยชน์นิยม ครั้งแรกในปีคริสต์ศักราช 1822 โดยศึกษาจากงานเขียนของ ดักลาส ล็อค และฮูม ต่อมาในปี คริสต์ศักราช 1823 จอห์น สจ๊วต มิลล์ได้รับอิทธิพลทางแนวคิดจาก เจมส์ มิลล์ ผู้เป็นบิดาของเขาเอง จอห์น สจ๊วต มิลล์ตีพิมพ์งานเขียนครั้งแรกเป็นบทความสั้น ๆ งานเขียนครั้งนี้ได้รับอิทธิพลจาก เจมส์ มิลล์ และ เดวิด ริคาโด

ในปีคริสต์ศักราช 1825 จอห์น สจ๊วต มิลล์เริ่มสนใจศึกษาวิจารณ์งานเขียนของเบ็นจัม แต่ก็มีใช่เป็นงานหักล้างเบ็นจัมทั้งหมดหากแต่เป็นการหาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแนวความคิด ประโยชน์นิยมให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ปีคริสต์ศักราช 1843 จอห์น สจ๊วต มิลล์เขียนหนังสือชื่อ A System of Logic เนื้อหาของหนังสือเป็นเรื่องของตรรกศาสตร์

ปีคริสต์ศักราช 1848 จอห์น สจ๊วต มิลล์เขียนหนังสือชื่อ Principle of Political Economy เนื้อหาของหนังสือเน้นด้านเศรษฐกิจและการเมือง

ปีคริสต์ศักราช 1859 จอห์น สจ๊วต มิลล์เขียนหนังสือชื่อ On Liberty เนื้อหาของหนังสือเป็นการเสนอระบบการปกครองแบบเสรีนิยม

ปีคริสต์ศักราช 1863 จอห์น สจ๊วต มิลล์เขียนหนังสือชื่อ Utilitarianism หนังสือเล่มนี้ทำให้จอห์น สจ๊วต มิลล์มีชื่อเสียงมาก เพราะเขาได้เสนอทฤษฎีจริยศาสตร์ประโยชน์นิยม หรือหลักมทสุขที่ถือว่าการกระทำที่ถูกคือการกระทำที่ก่อให้เกิดความสุข การกระทำผิดคือการกระทำที่ตรงกันข้ามกับสิ่งทำให้เกิดความสุข ความสุขที่ว่านี้ต้องเป็นความสุขที่มากที่สุดสำหรับคนจำนวนมากที่สุดด้วย